

svoje modrosti ne pretvarja v čine, a proslavlja majko, ki hrani s svojim mlekom nebrojna pokoljenja... Na stari kuli bedi „mati vseh junakov“; okoli zidov se plazi v burji Senca, a njen Joško nese zlato križarsko zastavo; deva nosi živo vodo po bojišču... V litijah (grških procesijah) gredo vrste svetih in čim težje je vpitje in čim večja je borba, tem skladnejši in čistejši so glasovi pobožnih; a največji med njimi mesto propovedi dvigne k zvezdam krvavo človeško srce, ki ga je strela prebila sedemkrat, ki pa ni prestalo biti. „Mati vseh žalostnih drži v roki grižljaj belega kruha in poln kelih vina, kri in telo svojega Sina, oblast in moč vstajenja...“ In pesnik vidi iz temnice rob neba.

Ta pesnik je Božo Lovrić. Kršna skala dalmatinske obale in gladina morja sta kumovali njegovi mladosti. Na vseučilišču je bil v Zagrebu, a potem je s Kösorom krenil v svet. Ustalil se je v Pragi, kjer sedaj živi že več let. V nakladi „Splitske omladine“ je izdal prvo svojo knjigo: „Hrizanteme“ (1902/3). Eno zbirko pesmi in eno dramo „Prije noći“ je izdal pri „Matici Srpski“ v Novem Sadu, dramo „Dugovi“ pri „Matici Srpski“ v Dubrovniku. Knjigo „Essays“ in roman iz dalmatinskega življenja „Crni brod“ (ali „Braća Kuzmanić“) je izdalo „Delo“. Lovrić je sotrudnik „Savremenika“, „Književnega glasnika“ in dr.

Ivan Vezenj.

Humoristična knjižnica. Izhaja v Zagrebu. Pred seboj imam 73. in 74. zvezek te zbirke: A. P. Čehov, Izbrane humoreske. Zdi se mi čas, da opozorim naše občinstvo na to knjižnico, ne samo zato, ker je prinesla „prijatelju humorja“ že toliko izvrstnega blaga: poleg hrvaškosrbskih humoristov, med njimi posebno Bronislava Nušiča, tudi Čehova, Gogolja, Mark Twaina, Maupassanta, Daudeta in dr., nego ker se mi zdi, da je humor najboljši posredovalec za „medsebojno zблиževanje“; tako se res „igraje“ naučiš jezika. Razen posebnih „ljubiteljev“ slovenskega jezika se Hrvatje slovenščine niso in ne bodo učili; mi pa se hrvaščine bomo, če nismo prehudi lokalni patrioti in če umevamo dejanske razmere. S tega stališča so prevodi iz hrvaščine v slovenščino nesmiselni, ne pa narobe; v kolikor je namreč nam na tem, da nas spoznajo tuji narodi. — „Humoristična knjižnica“ stane letno (za 24 zvezkov) 6. K. Čudno, da se še ni našla slovenska glava, ki bi se lotila takega brezdvomno dobičkonosnega podjetja.

I. P—k.

Uredništvo je prejelo sledeče književne novosti:

Milan Rešetar, Elementar-Grammatik der kroatischen (serbischen) Sprache. Zagreb 1916. Mirko Breyer's Buchhandlung. 8°. XI + 208 str. Vez. 4 K 80 v.

Dr. Anton Breznik, Slovenska slovnica za srednje šole. Celovec 1916. Tiskala in založila tiskarna Družbe sv. Mohorja. V. 8°. 276 str. Vez. 3 K 60 v.

Pavel Novak, Nemščina brez učitelja. II. del. Slovensko-nemški razgovori v vsakdanjem življenju. V Ljubljani, 1916. Založila Katoliška bukvarna. M. 8°. VIII + 99 str. Broš. 1 K 20 v.

Slovenske vojaške narodne pesmi za moški zbor priredil Fran Marolt, učitelj. V Ljubljani 1915. Izdal in založil prireditelj. M 4°. VI + 71 str. Cena kart. odtisu 1 K 50 v, v platno vez. 1 K 80 v.

